Nr. 35 Poznań, dnia 27 sierpnia 1927 r. 1927

Dziennik Urzędowy Województwa Poznańskiego

Prenumerata kwartalna wynosi 2,50 zł. Wiersz dwulamowy kosztuje 1 zł. Cenę poszczególnych numerów oblicza się według arkuszy. Arkusz kosztuje 50 gr.

Dział urzędowy.

453.

Rozporządzenie policyjne w przedmiocie budowy, urządzenia i utrzymania zbiorników i stacyj benzynowych.

Na zasadzie postanowień §§ 6, 12 i 15 Ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 (Zb. U. str. 265) oraz §§ 137 i 139 Ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 roku (Zb. Ust. str. 195) zarządzam za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu na obszar Województwa Poznańskiego co następuje:

A. Przepisy ogólne.

§ 1.

Urządzenie podlegające zezwoleniu policyjnemu.

Zezwoleniu policyjnemu podlegają wszelkie urządzenia nowych zbiorników i stacyj benzynowych oraz wszelkiego rodzaju przebudowa już istniejących.

§ 2.

Zezwolenie.

Do udzielenia zezwoleń na urządzenie, budowę i przebudowę zbiorników oraz stacyj benzynowych jest powołana miejscowa Władza policyjna (policyjno-budowlana) po wysłuchaniu opinji:

1. Stowarzyszenia dozoru nad kotłami parowemi w Poznaniu co do urządzeń mechanicznych;
2. terytorjalnej Państwowej Inspekcji Budowlanej co do założeń budowlanych;
3. gminy politycznej odnośnej miejscowości;
4. odnośnego zarządu drogowego.

§ 3.

Obowiązek zgłaszania.

Obowiązkowi zgłaszania u miejscowej Władzy policyjnej podlegają:

1. uruchomienia nowopowstałych urządzeń (zbiorników i stacyj) po ukończeniu dozwolonej budowy);
2. likwidacje zbiorników i stacyj istniejących;
3. zmiany właściciela lub użytkowcy zbiornika względnie stacji benzynowej;
4. wszystkie istniejące stacje i zbiorniki w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4.

Forma podań i załączniki.

1. Podania pisemne o udzielenie policyjnego zezwolenia należy wnosić do miejscowej Władzy policyjnej.
2. Do podania należy dołączyć rysunki zbiorników podziemnych i urządzeń me-

chanicznych z planem sytuacyjnym w 3 egzemplarzach (w tem 2 egzemplarze naklejone na płótnie).

3. Rysunki urządzeń mechanicznych mają być wykonane w skali 1,20 : 1,50 a plan sytuacyjny w skali 1,250.
4. Rysunki muszą zawierać podpisy:
   a) właściciela gruntu i właściciela zbiornika względnie stacji benzynowej;
   b) wykonawcy urządzeń mechanicznych i budowlanych;
   c) użytkowcy zbiornika i stacji benzynowej;
5. Załączniki rysunkowe obejmować winny:
   a) Dokładny plan sytuacyjny terenu z uwidocznieniem ulic i dróg, szerokości jezdni pomiędzy chodnikami (przy ulicach nieuregulowanych i na wsiach odległości od rowu do rowu) a nadto szerokość chodnika, na którym zamierza się urządzić stację.

      Ponadto winna być podana odległość od sąsiednich zabudowań, urządzeń ulicznych dla światła i wody itp. oraz od granic sąsiednich, licząc od miejsca ustawienia aparatu stacyjnego.
   b) Rzut poziomy, przekroje zbiornika i rezerwoaru podziemnego z uwidocznieniem rurociągów, połączonych z aparatem rozlewnym, urządzeń ulicznych i zabudowania z podaniem pojemności rezerwoaru w kilogramach oraz widok aparatu.
   c) Dokładny opis techniczny całego urządzenia tak pod względem wykonania, jakoteż obsługi i działalności urządzenia mechanicznego.

§ 5.

Udzielenie zezwolenia.

1. Udzielenie pisemnego zezwolenia nastąpi przez miejscową Władzę policyjną z zastrzeżeniem praw osób trzecich, po poprzedniem dopełnieniu warunków, przewidzianych w par. 3 niniejszego rozporządzenia.
2. Ustalenie wysokości opłat za badanie podań i rysunków, udzielenie pozwolenia na samą budowę i urządzenia oraz za czynności kontrolne podczas wykonywania prac konstrukcyjnych i budowlanych przez organy techniczne następuje przez odnośną Władzę policyjną, po poprzedniem porozumieniu się ze Stowarzyszeniem dozoru nad kotłami w Poznaniu.

§ 6.

Nadzór i odbiór.

1. Ogólny nadzór nad wykonaniem zbiorników i stacyj przeprowadzają wyznaczeni na ten cel funkcjonarjusze techniczni odnośnej Władzy policyjnej.
2. Każdy aparat przed oddaniem do użytku podlega szczegółowemu badaniu przez Stowarzyszenie dozoru nad kotłami w Poznaniu.
3. Aparaty uznane za odpowiednie, mają być oznaczone widoczną cechą badającego Stowarzyszenia, bez której używanie aparatu jest stanowczo niedopuszczalne.
4. Aparaty w użytku podlegają perjodycznemu badaniu conajmniej raz jeden na rok przez Stowarzyszenie dozoru nad kotłami, które wydaje po przeprowadzonem badaniu stosowne pisemne zaświadczenie.
5. Pozatem w razie stwierdzenia, iż dany aparat źle działa lub stanem swym zagraża bezpieczeństwu publicznemu, winien właściciel sam względnie użytkowca na żądanie Władzy policyjnej przeprowadzić natychmiast konieczny remont i wykazać się następnie zaświadczeniem Stowarzyszenia dozoru kotłów stwierdzającem, że aparat ten doprowadzono do stanu pierwotnego względnie prawidłowego.

§ 7.

Opłata za badanie.

Opłatę za perjodyczne badanie aparatów ponosi właściciel lub użytkowca wedle norm zatwierdzonych przez Urząd Wojewódzki.

§ 8.

Przyrządy do mierzenia benzyny.

Przy sprzedaży benzyny można używać tylko legalizowanych przyrządów miarowych.

§ 9.

Przepisy ostrzegawcze.

1. Na aparacie winna być umieszczona w miejscu widocznem tablica z napisem zakazującym surowo palenia, rzucania niedopałków i używania światła z otwartem płomieniem przez przechodniów, oraz osoby obsługujące aparat.

   Osoby obsługujące aparat oraz odbiorcy benzyny winny bezwzględnie

wstrzymać się od palenia tytoniu w obrębie przynajmniej 15 m od stacji benzynowej.

2. Obok aparatu winna się znajdować stale niezamknięta na klucz skrzynia napełniona piaskiem.

§ 10.

Napełnianie rezerwoarów.

1. Napełnianie rezerwoarów w czasie jaknajwiększego ruchu ulicznego jest surowo wzbronione.
2. Miejscowa Władza policyjna wyznaczy odpowiednie godziny i porę dnia do napełniania rezerwoarów.
3. Do oświetlania wolno używać jedynie światła elektrycznego.

B. Przepisy techniczne.

§ 11.

Wykonanie rezerwoarów i zbiorników.

1. Pojemność rezerwoarów nie może przekraczać 1500 kg. benzyny.
2. Budowa rezerwoarów podziemnych na benzynę winna odpowiadać obowiązującym przepisom policyjno-budowlanym oraz przepisom Rozporządzenia policyjnego z dnia 25 kwietnia 1906 r. o obrocie olejami mineralnemi (Nadzwyczajny dodatek do nr. 18 dziennika b. rejencji w Poznaniu).
3. Rezerwoar wykonany z odpowiednio grubej blachy należycie pocynkowanej, szczelny i zabezpieczony wszechstronnie przeciw tworzeniu się rdzy, musi być osadzony w zbiorniku wodoszczelnym, murowanym lub wykonanym z betonu i spoczywać na konsolkach murowanych. Odległość pomiędzy ścianami rezerwoaru a zbiornika musi wynosić conajmniej 50 cm. Dół musi być pokryty płytami ogniotrwałemi. Szczelność rezerwoaru należy wypróbować ciśnieniem hydraulicznem do 3 atmosfer.
4. Próżnia pomiędzy rezerwoarem a murem musi być wypełniona suchym piaskiem lub żużlami.

   Wszystkie otwory rezerwoaru muszą być umieszczone w jego górnej części powyżej poziomu napełnionego płynem.

§ 12.

Umieszczenie zbiornika i aparatu rozlewczego.

1. Urządzenie stacyj benzynowych na chodnikach węższych jak 2,50 m, licząc w miastach od krawędzi chodnika do cokołu budynku frontowego, jest bezwarunkowo zakazane.
2. Zbiornik można umieścić pod chodnikiem, jednakże w takiem miejscu, w którem nie przechodzą rurociągi kanalizacji, wody, światła itp. urządzeń.
3. Odstęp zewnętrznego brzegu zbiornika od najbliższego budynku musi wynosić od 10 do 15 m.

   Ulicznych stacyj benzynowych nie wolno urządzać na głównych arterjach komunikacyjnych a zwłaszcza wąskich, lecz w ich pobliżu na ustroniu, gdzie ruch uliczny jest słaby a więc na rogach małoruchliwych ulic bocznych, na placach, lub przy skwerach miejskich od tej ich strony, gdzie ruch kołowy jest mały.
4. Sciana zbiornika może wychodzić (o ile w danym wypadku zachodzi potrzeba) w całej swej grubości pod jezdnię.
5. We wsiach i przy ulicach nieuregulowanych musi odstęp zewnętrznego brzegu zbiornika i aparatu wynosić od brzegu rowu 1 m, a gdzie takiego niema, 1 m od brzegu jezdni.
6. W wypadkach wątpliwych decyduje odnośny Zarząd drogowy.
7. W razie konieczności założenia fundamentów zbiornika poniżej fundamentów sąsiedniego (przylegającego) budynku, musi być fundament budynku na odpowiedniej przestrzeni pogłębiony.
8. Przy budowie zbiorników i stacyj benzynowych ponosi właściciel pełną odpowiedzialność za bezpieczeństwo statyczne sąsiednich domów, uszkodzeń rurociągów i urządzeń ulicznych, należących do danej gminy.

C. Przepisy dla obsługi technicznej.

§ 13.

1. Opis stacji benzynowej.

Stacja benzynowa jako całość składa się z pompy benzynowej i zbiornika, połączonych odpowiednimi rurociągami i zaopatrzonych w odpowiednie uzbrojenie.

2. Zbiornik.

Podziemny zbiornik benzynowy ma być szczelny i zrobiony z mocnej blachy żelaznej, wewnątrz pocynkowany.

Zbiornik winien posiadać 4 wyloty a mianowicie:

a) Wylot wlewowy, zakończony żeliwną studzienką wlewową z zamknięciem śrubunkowem, zasadzoną na rurze wlewowej.

Studzienka ta musi być zabezpieczona zewnętrzną studzienką z grubej blachy żelaznej. Wylot wlewowy ma być zabezpieczony siatką bezpieczeństwa.

Do rury wlewowej ma być dołączona rura przelewowa.

b) Wylot pomiarowy ma być urządzony tak samo jak wylot wlewowy.

Przy robieniu pomiarów siatkę bezpieczeństwa należy wyjąć.

c) Wylot oddechowy ma być wyprowadzony do wysokości 3 m ponad poziom ziemi i zabezpieczony siatką ochronną.

d) Wylot ssący winien być połączony z pompą benzynową.

3. Obsługa stacji benzynowej.

1. Zlewanie benzyny do zbiornika.

Przy zlewaniu benzyny do zbiornika musi się przestrzegać ściśle następujących zasad:

a) Niedopuszczalne jest bezwarunkowo palenie tytoniu.

b) Zlewania należy dokonywać przy świetle dziennem, o ile jednakowoż zajdzie konieczność zlewania benzyny po nastaniu zmierzchu, należy się posługiwać wyłącznie światłem elektrycznem.

c) Przed otwieraniem studzienek wylotu wlewowego należy obmieść starannie przestrzeń naokoło studzienki szczotką wzgl. w razie niepogody (deszczu) wytrzeć starannie przestrzeń oraz samą studzienkę suchą ściereczką.

d) Przy zlewaniu benzyny siatka bezpieczeństwa musi być na miejscu. Wogóle wyjmowanie siatki bezpieczeństwa i wylotu wlewowego jest stanowczo niedopuszczalne.

e) Przy zlewaniu benzyny do zbiornika z beczek, należy benzynę przepompowywać zapomocą pompek skrzydłowych, dołączonych do stacyj benzynowych.

f) Przy zlewaniu benzyny należy jednocześnie skontrolować przez otwór pomiarowy poziom benzyny w zbiorniku, celem uniknięcia przepełnienia zbiornika i przelania benzyny nazewnątrz.

g) Po zakończeniu zlewania benzyny do zbiornika należy studzienki starannie zamknąć i klucze od nich schować.

h) O ile przy zlewaniu przeleje się nieco benzyny, należy ją bezzwłocznie zasypać piaskiem.

2. Wydawanie benzyny.

Benzynę pompuje się z zbiornika podziemnego do menzury szklanej przy pomocy pompki tłokowej.

Tę ostatnią wprowadza się w ruch zapomocą rączki obrotowej. Rączką należy poruszać wolno, ażeby nie uszkodzić pompy.

Menzura posiada rurę przelewową na wysokości podziałki 20 ltr.

Porcję 20 ltr. odmierza się więc automatycznie, mniejsze porcje zaś 15, 10 i 5 ltr. odmierza się zapomocą wskaźników, umieszczonych zewnątrz menzury.

Benzynę z menzury zlewa się zapomocą giętkiego węża do naczynia odbiorcy (tj. zbiornika samochodowego).

Kran spustowy, umieszczony przy menzurze, winien być sprężynowy, samozamykający się i działać za pociągnięciem umieszczonej pod nim rączki.

Przy zlewaniu całkowitej zawartości menzury należy śledzić przez wziernik, umieszczony w linji spustowej pomiędzy menzurą a kranem, czy cała zawartość menzury spłynęła.

Benzyna znajdująca się w wężu zlewowym należy do kupującego. Przy wydawaniu benzyny nie wolno w pobliżu bezwarunkowo palić tytoniu, ani też używać oświetlenia z otwartym ogniem.

Wąż zlewowy, zawieszony na kolumnie, winien być zdejmowany i zawieszany ostrożnie.

Benzyny w menzurze trzymać nie wolno.

Na noc i podczas dłuższych przerw w pracy pompy, należy wąż zlewny zdjąć i schować.

3. Pomiary zawartości zbiornika.

Dla czynienia pomiarów należy dołączyć do każdej stacji benzynowej:

a) Tablicę pomiarową wykazującą zawartość zbiornika w litrach na każdy centymetr wysokości słupa cieczy.

b) Laskę pomiarową dębową z podziałką centymetrową. Przy robieniu pomiarów należy otworzyć studzienkę wylotu pomiarowego. Przytem należy przestrzegać tych samych środków ostrożności, jak przy otwieraniu wylotu wlewowego tj. unikać:

aa) palenia tytoniu i ognia;

bb) zachować bezwzględną czystość celem uniknięcia przedostawania się zanieczyszczeń i wody do zbiornika.

Przy pomiarach należy usuwać z wylotu pomiarowego siatkę bezpieczeństwa, którą po skończeniu pomiaru wstawia się z powrotem. Linja zamoczenia laski pomiarowej wskazuje poziom płynu w zbiorniku.

Po skończeniu pomiaru studzienki powinny być starannie zamknięte i klucze od nich natychmiast schowane.

4. W o d a w z b i o r n i k u.

Wskutek skraplania się wilgoci powietrznej w zbiorniku stacji benzynowej, po pewnym czasie nagromadza się na dnie pewna ilość wody, którą należy wypompowywać a menzurę kilkakrotnie potem przepłukać.

Celem uniknięcia w porze zimowej podczas mrozów zamarzania kropel wody w pompie, które mogą się dostać do pompy ze zbiornika, należy wlać do zbiornika conajmniej 1 litr stężonego roztworu wodnego czystej soli kuchennej.

5. C z y s t o ś ć.

Oprócz utrzymywania w czystości studzienek wlewowych i pomiarowych, należy trzymać w czystości kolumnę pompową.

Błoto, którem obryzgiwana bywa kolumna, należy bezzwłocznie zmywać mokrą ścierką.

6. O ś w i e t l e n i e e l e k t r y c z n e i d z w o n e k.

Lampa wewnątrz klosza reklamowego powinna się palić stale od zmierzchu do rana, lampki boczne tylko podczas wydawania benzyny.

Obsługujący stację benzynową powinien wychodzić do pompy niezwłocznie po otrzymaniu sygnału dzwonkiem elektrycznym.

7. U s z k o d z e n i a i r e m o n t.

W razie jakiegokolwiek uszkodzenia stacji benzynowej, zepsucia się oświetlenia stacji lub sygnalizacji, należy bezzwłocznie przeprowadzić remont przy pomocy koncesjonowanych elektromonterów z zachowaniem najkonieczniejszych środków ostrożności.

8. U t r z y m a n i e p o m p y b e n z y n o w e j.

Od czasu do czasu należy przykręcać mutrę dławicy, uszczelniającej trzon tłokowy w pokrywie cylindra pompy, gdyż mutra ta przy używaniu rozluźnia się nieco, wskutek czego jest możliwe przeciekanie benzyny przez dławicę.

W smarownicach korby pompowej należy od czasu do czasu odnawiać zapas smaru.

9. Ś r o d k i b e z p i e c z e ń s t w a.

a) Wszystkie wyloty zbiornika powinny być stale zabezpieczone siatkami nieuszkodzonemi.

b) Przy zlewaniu i wydawaniu benzyny oraz przy czynieniu pomiarów nie wolno stanowczo palić tytoniu oraz pod żadnym pozorem używać światła z otwartym ogniem.

c) Przed otwarciem studzienek wlewowych i pomiarowych należy stwierdzić, czy w pobliżu niema tlących się niedopałków papierosów lub cygar, rozsypanych kapiszonów od pistoletów dziecinnych itp.

d) Przelaną na zewnątrz benzynę należy zasypać niezwłocznie piaskiem, który w ilości jednego kubła należy mieć w pobliżu w pogotowiu i to w skrzynce niezamkniętej.

e) W razie przedostania się ognia do otwartego wylotu zbiornika stacji benzynowej i zapalenia się uchodzących gazów należy płomień ugasić dobrze zwilżoną płachtą lub kocem.

Do gaszenia należy przystąpić natychmiast.

f) W razie zapalenia się przelanej benzyny zewnątrz stacji benzynowej należy:
1. zamknąć bezzwłocznie wyloty zbiornika (o ile są otwarte), przerwać zlewanie benzyny do zbiornika podziemnego, względnie przerwać wydawanie benzyny odbiorcy (o ile w chwili wypadku się odbywa).

g) Gaszenia palącej się benzyny należy dokonywać:
1. zapomocą zasypywania piaskiem,
2. zapomocą zaduszenia płomienia mokrą płachtą lub nawet suchą, o ile ogień jest niewielki a mokrej płachty niema pod ręką.
3. zapomocą pianowych aparatów gaśnicowych.

Uwaga: Gaszenie zapomocą wody jest niedopuszczalne, gdyż daje skutek wręcz przeciwny i powoduje rozszerzanie się ognia.

§ 14.

Przepisy kontrolne.

Jeden egzemplarz niniejszego rozporządzenia winien być w posiadaniu osoby obsługującej aparat (stację) i na każde żądanie przedłożony do wglądu urzędnikowi policyjnemu oraz organom P. P.

§ 15.

Dyspensy.

W wyjątkowych wypadkach Urząd Wojewódzki w Poznaniu będzie udzielał dyspens od niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 16.

Przepisy karne i końcowe.

Przekroczenia powyższych przepisów będą karane grzywną do 60 zł względnie w razie nieściągalności grzywny stosowną karą aresztu, o

ile w danym wypadku nie będą miały zastosowania postanowienia kodeksu karnego z dnia 15 maja 1871 r.

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia a dotyczy ono co do obsługi, czystości, oświetlenia i środków bezpieczeństwa również stacje i zbiorniki benzynowe już istniejące.

Poznań, dnia 4 lipca 1927 r.

L. dz. 15250/27 II. Wojewoda: **Bniński.**

454.

Sołtys wsi Podborocze i Niwiszcze, gminy Niedźwiedzickiej, pow. baranowickiego, **zgubił pieczęć sołtysowską** z napisem „Sołtys wsi Podborocze i Niwiszcze, gm. Niedźwiedzicka".

Podając powyższe do wiadomości, polecam podległym mi władzom i urzędom badać dokładnie legalność dokumentów, zaopatrzonych podaną pieczęcią.

Poznań, dnia 17 sierpnia 1927 r.

L. dz. 7373/27. III. Wojewoda Poznański.

455.

W miejsce p. Widery, nauczyciela w Jerzykowie, zamianowałem p. **Czesława Skrzypczaka** w Jerzykowie urzędnikiem Stanu Cywilnego na obwód Jerzykowo w powiecie poznańskim.

Pan Starosta zechce dalsze kroki poczynić i uwiadomić mnie o dniu wprowadzenia nowomianowanego w urząd.

Poznań, dnia 5 sierpnia 1927 r.

L. dz. 21593/27 I. Wojewoda Poznański.

456.

W miejsce zmarłego Antoniego Galusińskiego w Śliwnikach zamianowałem p. **Annę Jabłońską,** córkę nauczyciela w Skalmierzycach, I zastępcą urzędnika Stanu Cywilnego na obwód Podkoce w powiecie ostrowskim.

Poznań, dnia 5 sierpnia 1927 r.

L. dz. 22067/27 I. Wojewoda Poznański.

457.

W miejsce p. Jana Stróżykiewicza w Józefowie, zamianowałem p. **Edmunda Barczaka,** dzierżawcę w Palędziu Kościeln., II zastępcą urzędnika Stanu Cywilnego na obwód Palędzie Kościelne w powiecie poznańskim.

Poznań, dnia 5 sierpnia 1927 r.

L. dz. 22283/27 I. Wojewoda Poznański.

458.

Tablicę samochodową ze znakami PZ. 11772, wydaną w dniu 30 października 1924 **firmie Morgenstern i Stoiński w Bydgoszczy,** ul. Dworcowa 88, odnoszącą się do samochodu osobowego marki „Ford", nr. silnika 9973532, **unieważniam,** ponieważ tablica ta zaginęła.

Poznań, dnia 29 lipca 1927 r.

L. dz. 5424/27 VIII. D. Wojewoda Poznański.

459.

Pozwolenie nr. 681, wydane dnia 27 września 1923 r. p.**Stanisławowi Sosze (Socha) w Nadborowie,** poczta Gorzyce, pow. Żnin, na prawo prowadzenia na drogach publicznych samochodu osobowego i ciężarowego grupy I, kategorji 2a, **unieważniam,** ponieważ pozwolenie to skradziono.

Poznań, dnia 5 sierpnia 1927 r.

L. dz. 6502/27 VIII. D. Wojewoda Poznański.

460.

Pozwolenie nr. PZ. 40167, wydane w kwietniu 1926 r. p. **Franciszkowi Strabelowi w Poznaniu,** ul. Półwiejska nr. 31, na kursowanie samochodu osobowego marki „Mercedes", posiadającego siłę koni mechanicznych 10/20, nr. silnika 14338, nr. podwozia 11469, formę karetki, **unieważniam,** ponieważ pozwolenie to zaginęło.

Poznań, dnia 4 sierpnia 1927 r.

L. dz. 6828/27 VIII. D. Wojewoda Poznański.

461.

Wydzierżawienie polowania

na czas od 1-go października 1927 do 30-go września 1933 na maj. państw. Siemionki, pow. Strzelno, stacja kolei Lachnirowice, obszaru ca. 275 ha, odbędzie się w drodze publicznego przetargu **dnia 6 września 1927 r. o godz. 4 popoł.** w biurze maj. państw. Siemionki.

Wadjum do dyspozycji Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu w wysokości 200 zł należy złożyć do Kasy Skarbowej i kwit na dowód wpłaty przedłożyć w dniu przetargu.

Wybór kandydata zastrzega sobie Urząd Wojewódzki Wydz. D. P.

Ogólne warunki polowania wyłożone zostaną w dniu przetargu w biurze maj. państw. Siemionki.

Koszta stempla i ogłoszeń ponosi dzierżawca polowania.

Poznań, dnia 16 sierpnia 1927 r.

L .dz. 3869/27 IX. Wojewoda Poznański.

462.

Państwowa Inspekcja Budowlana w Żninie ogłasza **przetarg publiczny** na:

1. powiększenie leśniczówki w Mięcierzynie, nadleśnictwo Gołąbki, powiat Żnin;
2. pobudowanie chlewa dla podleśniczówki Brody pod Gnieznem, nadleśnictwo Gołąbki.

Oferty należy składać w zapieczętowanych kopertach, opatrzonych odpowiednim napisem w wymienionym urzędzie **do dnia 31 sierpnia b. r., godziny 12.**

Warunki i przepisy techniczne przeglądać można w biurze Inspekcji w godzinach służbowych. Druki ofertowe wydaje się za opłatą 2 zł dla każdego objektu. Do ofert należy dołączyć kwit Kasy Skarbowej lub Kasy Leśnej na złożenie wadjum w wysokości 3% oferowanej kwoty.

Państwowa Inspekcja Budowlana zastrzega sobie prawo wyboru oferenta.

Żnin, dnia 16 sierpnia 1927 r.

L. dz. 1077/27. Państw. Inspekcja Budowlana.

463.

Właściciel dóbr, Kazimierz Lipski, mieszkający w Górznie, powiatu pleszewskiego, wniósł do mnie o udzielenie zezwolenia **na pobudowanie trzech zastawek na rzece Młyńskiej** dla regulowania wody, potrzebnej dla własnych stawów rybnych w majątku Szklarka, powiat odolanowski.

Według przedłożonego mi projektu zamierza przedsiębiorca:

a) wybudowanie zastawy piętrzącej na strumieniu Kobylorka, na km. 0—300 projektu, z 2 otworami po 1,50 m w świetle, zapomocą której zamierza piętrzyć wodę do wysokości — 121.98, tj. 1,33 m ponad poziom progu zastawy i używać jej do zasilania stawów rybnych;

b) wybudowanie jazu na rzece Młyńskiej (w miejscu dawniej istniejącego młyna Dolaty), posiadającego 2 otwory o świetle 1,50 m każdy, zapomocą którego zamierza w okresie zalewania stawów piętrzyć wodę do poziomu — 120.70;

c) wybudowanie jazu na rzece Młyńskiej w stacji 3—114 projektu z dwoma otworami po 1,50 m, zapomocą którego zamierza piętrzyć wodę do wysokości — 122.22 celem zasilania stawów rybnych.

Bliższy opis tych urządzeń, objaśnienia techniczne, kopje z mapy katastralnej, rejestr pomiarowy, mapę ze szkicem stawów, zdjęcie sytuacyjne wraz z projektem stawów, profile poprzeczne i podłużne, szkic zastawy i projekt jazów są wyłożone w tutejszem Starostwie, pokój 11, do przeglądania w czasie od godziny 8—12.

Na podstawie przepisów ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 (Dz. Ust. R. P. Nr. 102, poz. 936) a w szczególności art. art. 24, 45, 187, 191, 192 i 195 zarządzam przeprowadzenie rozprawy wodnoprawnej na miejscu budowy (przy gruncie Fryderyka Leji) dnia 28 września 1927 roku o godzinie 10-tej przed południem. O powyższem zawiadamia się niniejszem wszystkie interesowane strony z tem, że podania lub protokólarne oświadczenia stron przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie budowy i utrzymania zastawy i jazów, zastrzeżenia i ew. zarzuty wnosić można do mnie.

Ci, którzy we wskazanym terminie (28 września 1927) lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu zezwolenia zadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegawczych szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Odolanów, dnia 11 sierpnia 1927 r.

Kierownik Starostwa: **Wąs Henryk.**

L. dz. 9641/27 II. 4.

464.

Statut

Spółki utrzymania Noteci od Dębionka do Turu w Rynarzewie, pow. szubińskiego.

Nazwa Spółki.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: Spółka utrzymania Noteci od Dębionka do Turu.

Siedzibą Spółki jest Rynarzewo.

Cel Spółki.

§ 2.

Celem Spółki jest utrzymanie Noteci od Dębionka do Turu według projektu z dnia 23 marca 1926 r., sporządzonego przez Biuro Robót Ziemnych Madaliński i Ska w Bydgoszczy, oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

Projekt składa się z:

1. Mapy poglądowej,
2. 3 planów sytuacyjnych,
3. 1 zeszytu spisu członków,
4. 1 zeszytu objaśnień i kosztorysu,
5. Wyciągów i kopij katastralnych.

Uwierzytelniony plan składa się u władzy nadzorczej Spółki. Przewodniczący Spółki otrzymuje uwierzytelnioną kopję planu celem przechowania i uzupełnienia.

Prawo głosowania na zgromadzeniu członków.

§ 5.

Zgromadzenie członków tworzą wszyscy datki opłacający członkowie.

Każdemu obowiązanemu do opłacania datków spółkowych członkowi przysługuje na zgromadzeniu conajmniej 1 głos. Ilość głosów, przypadająca na jednego członka, zależną jest od wysokości jego opłat do kasy Spółki, wysokość zaś opłat oblicza się według obszaru, należącego do członka, a włączonego do obrębu Spółki. I tak: na każdy choćby niepełny 1 ha obszaru spółkowego, należący do jednego członka, przypada 1 głos. Jeden członek posiadać jednak może conajwyżej $^2/_5$ wszystkich głosów członków.

Listę głosujących sporządza zarząd i wywiesza ją na czas 4 tygodni u przewodniczącego dla rozpatrzenia się w niej członków. Termin wywieszenia ogłasza się poprzednio w gminach należących całkowicie lub częściowo do Spółki, przyjętym tamże zwyczajem. Członkom zamieszkałym poza obrębem Spółki przesyła się oddzielnie wyciąg z listy.

Wnioski o sprostowanie listy głosujących zgłaszać można każdego czasu.

Poszczególny członek zlecić może oddanie głosu swego innemu członkowi, upełnomocniwszy go pisemnie. Nie może jednak jeden członek Spółki na zgromadzeniu zastępować więcej, niż jednego członka. Współwłaściciele jednego i tego samego gruntu głosują wspólnie; nieobecnych współwłaścicieli uważa się jako głosujących w myśl obecnych. Absolutna większość głosów rozstrzyga.

Wykonują prawo głosu w imieniu:

1. niezdolnych do załatwiania spraw swoich lub ograniczonych w załatwieniu spraw swoich — ich prawni zastępcy,
2. osób prawnych — ich ustawą wyznaczeni zastępcy.

Wydział.

§ 5a.

Wydział składa się z 10 członków i ich zastępców, obranych na zgromadzeniu członków na czas lat 5. Bierne prawo jako i postępowanie wyborcze ustanawia § 7, stosunek głosów oraz ilość potrzebnych głosów do wydania uchwały § 9.

Wydział zastępuje zgromadzenie członków w sprawach przewidzianych w art. 139 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 roku.

Zarząd.

§ 6.

Zarząd Spółki składa się z przewodniczącego i tegoż zastępcy. Przewodniczący i jego zastępca sprawują urząd honorowo i zastępują Spółkę przed i poza sądem.

Tytułem odszkodowania za wydatki i zmudę czasu pobiera przewodniczący roczne odszkodowanie; wysokość odszkodowania ustanawia wydział. Członek wydziału nie może być przewodniczącym ani jego zastępcą.

Wybory.

§ 7.

Przewodniczącego oraz jego zastępcę obiera wydział na lat 5. Wybór przewodniczącego i zastępcy potwierdza władza nadzorcza. Członkowie wydziału nie mogą być równocześnie członkami zarządu.

Wybrać można każdego członka oraz uprawnionego do głosowania zastępcę posiadającego prawa obywatelskie. Poszczególni wyborcy oświadczają przewodniczącemu wydziału ustnie i do protokółu, na kogo głos swój oddają. Absolutna większość głosów o wyborze rozstrzyga; jeżeli w pierwszym akcie wyborczym absolutnej większości nie osiągnięto, odbywają się wybory ściślejsze pomiędzy dwoma najwięcej głosów posiadającemi osobami. Przewodniczący rozstrzyga losem w razie równej ilości głosów.

Przewodniczącym obrać można także nie członka Spółki.

Wybór przez aklamację jest dozwolonym, jeżeli nikt nie protestuje. Występujący członkowie pozostają w urzędzie aż do czasu wprowadzenia nowo wybranych.

Protokóły obrad zgromadzenia członków i wydziału wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokółów; każdy protokół podpisuje przewodniczący.

Zatwierdzenie członków zarządu.

§ 8.

Władza nadzorcza zobowiązuje członków zarządu podaniem ręki w miejsce przysięgi.

Przed zatwierdzeniem w powyższy sposób członków zarządu są nieważne wszystkie ich czynności sprawowane w imieniu Spółki.

Ważność uchwał zarządu i wydziału.

§ 9.

Na posiedzeniach wydziału przewodniczy przewodniczący Spółki, mający równe prawo głosu, jak i reszta członków, a rozstrzygający w razie równości głosów. Uchwały są ważne, je-

żeli zawezwano członków wydziału najpóźniej 3 dni przed posiedzeniem, zawiadamiając ich o przedmiocie obrad, i — jeżeli zebrało się włącznie przewodniczącego conajmniej $^2/_3$ członków. Przybyć nie mogący zawiadomić powinien o tem niezwłocznie przewodniczącego, aby tenże mógł pozwać zastępcę.

Jeżeli dla braku przepisanej ilości członków uchwał powziąć nie było można, zwołuje się w tym samym przedmiocie powtórne posiedzenie, nie później jednak, niż w dwa tygodnie. Uchwały powtórnego posiedzenia są ważne bez względu na ilość obecnych członków wydziału, na co przy powtórnem zapozwaniu zwrócić należy uwagę członkom.

Funkcje zgromadzenia członków.

§ 10.

Zgromadzenie członków stanowi o:

1. wyborze członków wydziału,
2. zmianie statutu według artykułu 176 ust. 1 i 2 ustawy wodnej,
3. rozwiązaniu Spółki.

Funkcje wydziału.

§ 10a.

Wydział stanowi o:

1. wyborze przewodniczącego i zastępcy,
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów polubownych i ich zastępców,
4. zmianie statutu w myśl artykułu 176, ust. 3, ustawy wodnej z dnia 19-go września 1922 roku,
5. ustanowieniu budżetu oraz stwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości,
6. wyborze komisji rewizyjnej,
7. wysokości poborów urzędników Spółki.

Zgromadzenie członków i zebranie wydziału.

§ 11.

Pierwsze celem wyboru członków wydziału potrzebne zgromadzenie członków zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów, wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Również zwołuje władza nadzorcza pierwsze zebranie wydziału celem wyboru przewodniczącego Spółki, które może się odbyć w tym samym dniu, co pierwsze zgromadzenie członków.

Następne zgromadzenia członków (i zebranie wydziału) zwołuje przewodniczący w okolicznościach przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej co najmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej 14 dni wprzód w gminach leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki i to w sposób tamże przyjęty.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności niemniej, niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów włączonych do Spółki. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 9 ust. 2 statutu niniejszego.

Funkcje zarządu i przewodniczącego Spółki.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami:

a) przewodniczenie na zgromadzeniu członków, zebraniu wydziału,
b) przygotowanie wniosków na zgromadzenie członków i zebranie wydziału i wykonywanie ich uchwał, o ile one są zgodne z przepisami niniejszego statutu i ustawy wodnej,
c) wydawanie w porozumieniu z zarządem rozporządzeń, mających na celu utrzymanie Noteci w sprawności i wydawanie ew. przepisów wykonawczych,
d) rozesłanie ustanowionych przez wydział wykazów opłat i ściąganie tychże, przekazywanie wpłat do kasy i rewizja kasy conajmniej dwa razy do roku,
e) opracowanie budżetu i bilansu rocznego i przedłożenie tegoż wydziałowi celem uchwalenia,
f) nadzór nad urzędnikami Spółki i nad utrzymaniem urządzeń Spółki w sprawności,
g) załatwianie i podpisywanie korespondencji oraz umów Spółki z uwzględnieniem § 22, ustęp 2, § 23 i § 25 niniejszego statutu,
h) zadokumentowanie uchwał zgromadzenia członków i wydziału,
i) zawarcia umowy z technikiem spółkowym i prowadzącym rachunkowość i kasę Spółki i innymi funkcjonarjuszami Spółki w porozumieniu z wydziałem.

Ogłoszenia.

§ 26.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swojem imieniu z podpisem przewodniczącego.

Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości umieszcza Spółka w Orędowniku powiatu szubińskiego i według zwyczaju miejscowości, należących do obrębu Spółki, choćby tylko częściowo.

•

Powyższy statut przyjęto na zebraniu pełnomocników Spółki w dniu 6 maja 1927 roku.

Rynarzewo, dnia 6 maja 1927 r.

Komisarz specjalny
delegowany dekretem Starosty w Szubinie z dnia 11-go stycznia 1926 roku. Liczba dziennika 15207/25 2. A.

Tomaszewski.

•

Statut powyższy zatwierdzam na mocy art. 187 i 222 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102.)

Szubin, dnia 13 maja 1927 r.

L. dz. 10923/27 2 A. Starosta

Tłoczono w Drukarni Państwowej w Poznaniu, ulica Składowa 3.